

Arrest

nr. 301 909 van 20 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 29 september 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die loco advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Albanese nationaliteit te hebben en te zijn geboren op 12 mei 1989.

1.2. Verzoekster dient op 2 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 12 april 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 5 september 2023 een beslissing waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart staatsburger van Albanië te zijn en bent geboren te Vlorë. In 2007 trouwde u met L. K. met wie u drie kinderen kreeg: V., A. en J. Vanaf 2010 gebruikte K. veel alcohol en drugs en was hij erg gewelddadig tegen u en tegen de kinderen. U had allerlei verwondingen door zijn mishandelingen. Zo stak hij u eens met een mesje in uw dij, brak hij uw neus en takelde hij u dermate toe dat u een blauw oog had. In eerste instantie ging u niet naar het ziekenhuis en vertelde u niemand iets over het geweld dat u te verduren kreeg.

Op 14 april 2015 volgde u K. omdat u vermoedde hij dat overspel pleegde met een vriendin van u. U wachtte hem op tot hij uit het huis van uw vriendin kwam en jullie maakten ruzie. U keerde terug naar uw huis, waar uw moeder ook aanwezig was. Achteraf kwam K. ook naar jullie huis en hadden jullie ruzie voor uw moeder. Nadat uw moeder uw vader verwittigde, lichtte hij de politie in. U deed aangifte tegen K. en op 18 april kreeg u een beschermingsbevel tegen K. U ging gedurende vier dagen naar uw ouders en keerde vervolgens naar huis terug nadat K. dreigde dat hij uw familieleden anders iets zou aandoen.

In september 2017 was K. op een keer weer dronken en razend. Hij sloeg en schopte u. Na een schop in uw buik kreeg u een bloeding. U vroeg hem om u naar het ziekenhuis te brengen, maar hij weigerde. Toen hij sliep ging u uiteindelijk zelf naar het ziekenhuis. In het ziekenhuis werd vastgesteld dat u zwanger was, maar een miskraam had. U moest een ingreep ondergaan, lag enkele dagen in het ziekenhuis en keerde vervolgens terug naar huis.

Op 23 november 2017 kwam K. weer dronken thuis en zocht hij ruzie. U trommelde uw vader en broer op, die ter plaatse kwamen. Er vond een schermutseling plaats, waarbij K. naar de keuken ging en een mes nam. Hij haalde met dit mes uit naar uw vader, maar raakte zijn jas slechts rakelings. In het tumult probeerde u de politie te bellen, maar pakte K. de telefoon van u af en begon hij u te slaan. Er was geduw en getrek en uiteindelijk bevond K. zich buiten het appartement, net als uw vader en uw broer terwijl u binnen was. De politie kwam en K. werd gearresteerd. Op 25 december 2017 werd hij veroordeeld tot een gevangenisstraf van meer dan een jaar.

K. zat gedurende vijf maanden effectief in de gevangenis en op 9 mei 2018 kwam hij weer vrij, waarna hij zich nog voor bepaalde periode een keer per week moest aanmelden ter voltooiing van zijn straf. Hij kwam terug naar huis en u gaf aan dat u binnenkort de echtscheiding zou aanvragen. U ging in eerste instantie naar uw vader, K. beloofde dat hij u niet meer lastig zou vallen en hield zich in eerste instantie koest. Echter begonnen de discussies al gauw opnieuw en was alles terug zoals vroeger. Op 29 mei 2018 kreeg u uiteindelijk een nieuw beschermingsbevel dat voor twintig dagen geldig was. Op 30 mei 2018 startte u de echtscheidingsprocedure op. In de periode van twintig dagen waarin het beschermingsbevel geldig was, waren K. en u toevallig in hetzelfde café. K. gaf er aan uw zoon de instructie om hem uw gsm te brengen, wat hij deed; en vervolgens weigerde K. uw gsm terug te geven. Naar aanleiding hiervan bekam u nog een beschermingsbevel d.d. 22 juni 2018 dat voor een periode van zes maanden geldig was.

Op het einde van de maand juni 2018 ging K. zonder uw medeweten de kinderen ophalen. Gedurende acht maanden bracht hij ze niet terug. Op 13 september 2018 kreeg u het hoederecht over de kinderen. Desondanks kon u de kinderen niet meteen terugnemen van K., maar zag u uw kinderen in die periode bij ontmoetingsmomenten in aanwezigheid van een psycholoog.

Op 14 september 2018 werd uw vader gearresteerd omdat er aan zijn huis een zak met wapens, hasj en explosieven werd aangetroffen. Uw vader bracht hiervoor veertig dagen in de gevangenis door, maar werd uiteindelijk vrijgelaten bij gebrek aan bewijs. De zaak tegen uw vader werd uiteindelijk geseponneerd.

Op 10 oktober 2018 werden ook uw broers gearresteerd omdat er in de badkamer explosieven en hasj werden aangetroffen. Deze zaak wordt nog steeds onderzocht. Om twee uur 's nachts van 11 oktober 2018 werd uw wagen in brand gestoken. U deed hier aangifte van, maar kreeg er geen documenten over. Er werd niet opgetreden.

In november 2018 kwam u in de fitnesszaal uw ex-schoonzus en uw ex-schoonmoeder tegen. Er ontstond een discussie tussen jullie, waarop zij aan uw haren trokken en u ter verdediging een klap gaf. Jullie belandden alle drie in het politiecommissariaat en u kreeg op 5 november 2018 een beschermingsbevel tegen uw ex-schoonmoeder uitgereikt.

Eind november 2018 wachtte K. u bij u thuis op. Hij trok u mee in zijn auto, reed vervolgens naar bebost gebied, parkeerde de wagen en verkrachtte u. Vervolgens bracht hij u terug naar huis. U zei hem dat u aangifte zou gaan doen. U ging naar de politie. U vermoedt dat K. hen al verwittigd had, want hij heeft een neef die er werkt. U stelt dat de politie wat u vertelde niet als waarheid aannam en niets ondernomen heeft.

Op 27 december 2018 had u ruzie met K. over het afsluiten van de toelevering van energie. Hij bedreigde en duwde u, waarop u een beschermingsbevel tegen hem aanvraag en het aan u uitgereikt werd op 29 december 2018.

Nadien, als er iets gebeurde, belde K. ook naar de politie en zei hij ook dat u hem bedreigde. Hij kreeg ook beschermingsbevelen. Op een gegeven moment deden jullie aangifte over dezelfde zaak en dan kreeg hij een beschermingsbevel en u niet.

Op 11 januari 2019 werd K. gearresteerd omdat hij de neus van een negenjarige brak. K. zat hiervoor twee maanden in de gevangenis. In de periode dat K. in de gevangenis zat, sloeg u erin om de kinderen opnieuw bij u te nemen door een gerechtsdeurwaarder in te schakelen. Na een periode van twee maanden in de gevangenis werd K. vrijgelaten en diende hij zijn straf verder te voltooien door zich op bepaalde tijdstippen aan te melden.

Op 14 februari 2021 kreeg u per post bloemen bezorgd. U ging naar buiten en trof K. aan, die u vastgreep en meenam in zijn auto, waarna hij u opnieuw verkrachtte. Hij maakte een aantal foto's en verspreidde die in de stad. U ging niet naar de politie en vertelde het aan niemand.

In april 2021 deed u een laatste poging tot aangifte tegen K. omdat hij in de buurt van het café kwam en er problemen veroorzaakte. Men deed niets. Vervolgens gaf u het op en deed u geen aangiftes meer.

Op 4 juni 2021 werd de echtscheiding tussen K. en u uitgesproken. Op 12 mei 2022 ging u naar een café en leerde u een jongen kennen, met wie u gedurende een maand contact had. K. vernam dit en oefende via jullie dochter druk uit en gaf aan dat hij het niet kon verkroppen dat u een vriendje zou hebben. Hij zei dat hij jullie zou vermoorden, waarna u meteen het contact met de jongen in kwestie verbrak. Het lastig vallen en het bedreigen ging verder.

In 2021 en 2022 werd uw vader twee keer voor zijn café benaderd door twee mensen met bivakmutsen. De eerste keer werd hij aangevallen met een basebalknuppel. Er waren camerabeelden maar de daders konden niet geïdentificeerd worden omdat ze bivakmutsen droegen en auto's zonder nummerplaten gebruikten. U stelt dat het duidelijk is dat K. betaalde om aanvallen te plegen en te bedreigen. Er bestaan opnames van een gesprek met K. waarin dit bewezen wordt. Deze werden door het parket verworpen. U stelt dat dit komt doordat K. betaalt en zaken geseponneerd krijgt.

Op 30 januari 2023 verliet u Albanië en reisde u naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 2 februari 2023. Bij terugkeer naar Albanië vreest u K. voor uzelf, uw kinderen en uw familieleden. Sinds u weg bent uit Albanië, werd K. een paar keer in de omgeving van het café en uw huis gezien.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart (origineel); uw rijbewijs (origineel); uw paspoort (origineel); een familiecertificaat (origineel); een beschermingsbevel tegen K. d.d. 18 april 2015 (origineel); een vonnis d.d. 25 december 2017 op basis waarvan K. aangehouden wordt in de gevangenis omwille van de gebeurtenissen op 23 november 2017; een beschermingsbevel tegen K. d.d. 29 mei 2018 (origineel); een beschermingsbevel tegen K. d.d. 22 juni 2018 (origineel); een beschermingsbevel tegen K. d.d. 29 december 2018 (origineel); een beschermingsbevel tegen uw ex-schoonmoeder d.d. 5 november 2018 (origineel); een attest dat uitgereikt werd door het directoraat ter preventie van brand en redding d.d. 2 november 2022 waarin genoteerd staat dat uw wagen op 10 november 2018 volledig uitgebrand is (origineel); een vonnis d.d. 26 oktober 2020 betreffende de seponering van de zaak tegen uw vader betreffende de zak met wapens, hasj en explosieven (kopie); een vonnis d.d. 12 april 2021 (kopie) en een vonnis d.d. 1 juni 2021 (kopie) waarvan u aangeeft dat deze de zaak betreffen van uw broers in wiens badkamer er explosieven en hasj werd aangetroffen en die nog steeds onderzocht wordt; een psychologisch beoordelingsrapport over de kinderen dat dateert van 2018 (kopie); een document inzake hoederecht over uw kinderen d.d. 13 september 2018 (origineel); een definitieve beslissing over het hoederecht en het gezag over de kinderen d.d. 4 juni 2021 (kopie); en een document d.d. 3 april 2023 waarin een arts van Fedasil vaststelt dat

u littekens heeft op uw lip, op uw voorhoofd, op uw maag en dij; dat uw neus scheef is ten gevolge van een breuk van uw neusbeen en dat u een miskraam had na slagen en geopereerd werd nadien wegens interne bloedingen. Voorts legt u ook een vonnis d.d. 11 januari 2019 neer betreffende de arrestatie van K. naar aanleiding van geweld jegens een minderjarige en een USB-stick met daarop een uitzending van het programma 'Stop' van de televisiezender 'Clan' waarin gevallen waarin de staat niet adequaat optreedt onder de loep worden genomen; in de betreffende video wordt dieper ingegaan op het feit dat K. op 17 februari 2023 een dorpeling tegenhield en hem aanviel met een bijl. Tot slot werd ook een mail van uw advocaat d.d. 12 april 2023 bezorgd waarin hij aanvullingen en correcties aangeeft bij het interview dat u aflegde op de Dienst Vreemdelingenzaken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U gaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure konden bemoeilijken (vragenlijst bijzondere procedure noden DVZ d.d. 2 maart 2023, punt 1). Bij het begin van het interview op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelde u dat u angst en stress had en dat u last had van hartkloppingen (CGVS, p. 2). U legde met betrekking hiertoe evenwel geen medische documenten neer, waardoor niet kan blijken dat de door u aangehaalde nood van die aard was om aan te tonen dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn en er zich steunmaatregelen opdrongen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Wel werd rekening gehouden met de door u beschreven situatie in de zin dat er werd aangegeven dat het interview op een rustig tempo gevoerd zou worden en dat u altijd mocht aangeven als er iets kon gebeuren om het voor u makkelijker te maken (CGVS, p. 2). Er werd meermaals gepauzeerd en na de pauze werd telkens gevraagd of u het interview kon hervatten, waarna u bevestigend antwoordde (CGVS, p. 10, 15). Uit niets blijkt dat u omwille van eventuele angstgevoelens niet in staat (geweest) zou zijn om uw problemen bij terugkeer naar Albanië toe te lichten. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 7 april 2023 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient eerst aangestipt te worden dat het CGVS er niet aan twijfelt dat u in het verleden problemen kende met K. L. Doch kan aangestipt worden dat u, hoewel u veelvuldige bewijzen neerlegt van de problemen die u in het verleden met K. had, u geen bewijzen meer neerlegt van eventuele problemen die u met K. had in de periode na uw echtscheiding op 4 juni 2021. Dat u geen bewijzen neerlegt van eventuele problemen die u had met K. in de periode van de laatste twee jaar voor uw vertrek uit Albanië, doet vermoeden dat het zwaartepunt van de problemen die u met K. had zich mogelijk in het verleden bevindt en dat de problemen met hem minder actueel zijn dan u laat uitschijnen.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u aangehaalde problemen – of bij een eventuele herhaling van dergelijke problemen in geval van een terugkeer naar Albanië – geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Albanië voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval.

*Vooreerst kan er op gewezen worden dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op*

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Burgers kunnen onder meer terecht bij de Service for Internal Affairs and Complaints (SIAC) om klacht neer te leggen bij politieel wangedrag. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops"(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werd in deze context in 2020 binnen het ministerie van Justitie het Free Legal Aid (FLA) Directorate opgericht, zo ook werden op het terrein meerdere kantoren voor rechtsbijstand (legal aid clinics) geopend die gratis juridische bijstand verlenen. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo werd in juni 2016 de Wet op de algemene doorlichtingsprocedure (Vetting law) aangenomen. Deze wet vormt de basis voor een grondige doorlichting van alle rechters en magistraten en bracht in de praktijk reeds een positieve impact teweeg in de strijd tegen corruptie. In februari 2018 werd tevens een wettelijk kader gecreëerd voor het doorlichten van alle politieagenten op hun integriteit en professionalisme. In 2019 werd hiermee ook effectief gestart. Eind 2019 ging tevens het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), bestaande uit de Special Prosecution Office (SPO) en een aantal Special Courts en met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie, van start. Dit versterkt de algehele capaciteit om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een Actieplan voor de implementering van een intersectorale aanpak van corruptie (nu voor de periode 2020-2023) , de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Meer specifiek met betrekking tot het fenomeen van huiselijk geweld, erkent het Commissariaat-generaal erkent dit in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) en de **COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017**, beschikbaar

op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie._huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen verschillende keren gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)rechtgenoot van het slachtoffer. De verbeteringen aan de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties verzekeren verder dat vrouwen en meisjes die geweld ervaren ook onmiddellijk politiebescherming krijgen wanneer ze hiervan een melding doen, dat er opnieuw sprake is van preliminary protective orders en dat slachtoffers onmiddellijk (samen met de kinderen) in een shelter opgevangen worden. Voor het eerste beschermt de wet ook vrouwen zonder dat ze een formele band (huwelijks- of samenlevingscontract) met de dader hebben, zo ook werden nieuwe provisies opgenomen over de verwijdering van de dader uit de woning en werd er ingevolge deze vernieuwde wetgeving het initiatief genomen een speciale database te creëren die alle zaken die bij de rechtbanken hangende zijn samenbrengt en coördineert. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in alle gemeenten een coördinatiemechanisme (Referral Mechanism against Domestic Violence) aanwezig, waarbij verschillende lokale instellingen (politie, ngo's, gemeentediensten, school, gezondheidscentra) samen reageren op gedetecteerde gevallen van huiselijk geweld, wat ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Daarnaast werd ook één unieke, nationale hulplijn voor vrouwen die hulp zoeken tegen huiselijk geweld in het leven geroepen en werden voorzieningen zoals vluchthuizen, advies- en gezondheidscentra en centra voor juridische bijstand verder uitgebouwd. Zo is er sprake van een nationaal centrum voor de behandeling van slachtoffers van huiselijk geweld en van het LILIUM Crisis Management Centre for sexual violence cases dat de klok rond gezondheidsbijstand verleent. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie voor – de huidige dateert van juni 2021 en beslaat de periode 2021-2030 – om huiselijk geweld drastisch te verminderen. In 2022 heeft Albanië tevens de International Labour Organisation Convention on Violence and Harassment in the World of Work onderschreven. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau Child Protection Units actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u meent dat de autoriteiten in Albanië u niet zouden kunnen helpen in geval u nog problemen zouden hebben met K. of zijn entourage (CGVS, p. 17). U bent er echter niet in geslaagd om dit aannemelijk te maken.

Er kan vooreerst gewezen worden op het feit dat uit uw verklaringen en uit de door u neergelegde documenten blijkt dat de autoriteiten in het verleden reeds meermaals optraden tegen K. (en zijn entourage) en in uw voordeel. Zo werden beschermingsbevelen tegen K. uitgevaardigd op 18 april 2015, op 29 mei 2018, op 22 juni 2018, en op 29 december 2018 (CGVS, p. 9-12), zoals ook blijkt uit de door u neergelegde beschermingsbevelen. In 2017 werd K. veroordeeld tot een gevangenisstraf van anderhalf jaar omwille van het familiegeweld dat hij pleegde tegen u en uw familieleden (CGVS, p. 15), zoals u ook staaft met het vonnis d.d. 25 december 2017. U legt bovendien ook verklaringen af waaruit blijkt dat de autoriteiten ook optraden tegen K. in een andere zaak, met name in de zaak waarin hij geweld gebruikte tegen een minderjarige (CGVS, p. 12). Uit uw verklaringen blijkt dat hij hiervoor twee maanden in de gevangenis zat (CGVS, p. 12) en u legt ook een vonnis d.d. 11 januari 2019 neer betreffende de arrestatie van K. naar aanleiding van dit geweld tegen een minderjarige. Verder verkreeg u het hoederecht en door

een gerechtsdeurwaarder in te schakelen bekwam u dat uw kinderen bij u verbleven (CGVS, p. 12). Dat de autoriteiten ook optreden tegen de familieleden van K., blijkt uit uw verklaringen over een incident met uw schoonmoeder en het beschermingsbevel dat u op 5 november 2018 tegen haar kreeg. Dat de autoriteiten in het verleden reeds meermaals optraden tegen K. en zijn familie, is een indicatie dat ze dit indien nodig in de toekomst ook zullen doen.

Uw uitlating dat een beschermingsmaatregel op zich niet helpt (CGVS, p. 17), is geenszins van die aard dat hieruit een gebrek aan bescherming kan worden afgeleid, eens te meer nu blijkt dat de Albanese autoriteiten in het verleden reeds overgingen tot het veroordelen van K. tot gevangenisstraffen, zoals hierboven aangestipt. Met betrekking tot het feit dat u aangeeft dat K. na zijn gevangenisstraffen terug vrij kwam (CGVS, p. 17) en dat hij niet ophoudt met het stellen van de handelingen die hij stelt ondanks dat hij veroordeeld geweest is (CGVS, p. 19) dient er zoals eerder aangegeven op gewezen te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat.

Met betrekking tot het feit dat u het niet normaal vindt dat K. een straf kreeg van een jaar en zes maanden maar uiteindelijk slechts vijf maanden in de gevangenis doorbracht, waarna hij het overige deel van zijn straf verder uitzat door zich gedurende een bepaalde periode wekelijks aan te melden (CGVS, p. 16), dient vooreerst opgemerkt te worden dat u niet hard maakt dat dit een onregelmatigheid betreft (CGVS, p. 15). U stelt immers niet te weten wat de reden is dat hij vrij kwam na vijf maanden (CGVS, p. 15). In zoverre u meende dat K. dit voor elkaar kreeg omwille van zijn macht en zijn connecties; en dat u aangaf dat u dit heeft aangekaart, kan het CGVS slechts vaststellen dat u geen begin van bewijs neerlegt betreffende het feit dat u dit aangekaart zou hebben (CGVS, p. 16), ondanks de hierboven uitgebreid uiteengezette mogelijkheden om eventuele onregelmatigheden aan te kaarten. Ook uw stelling dat K., toen hij de minderjarige sloeg, snel uit de gevangenis vrij kwam omdat hij geld betaalde aan de ouders van het kind om de klacht terug in te trekken (CGVS, p. 15), betreft een louter blote bewering. Hoe dan ook toont dit incident aan dat de autoriteiten in het verleden daadwerkelijk optraden tegen K. Hierbij kan nog aangestipt worden dat uw laatste aangifte tegen K., zoals hierboven reeds aangestipt, dateert van april 2021 (CGVS, p. 11). Nadien gaf u het op en ging u K. niet meer aangeven. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Indien er werkelijk nog bijkomende aanvaringen tussen u en K. hadden plaatsgevonden is het in het licht van bovenstaande bevindingen betreffende het optreden van de Albanese autoriteiten tegen uw ex-partner allerminst aannemelijk dat u niet opnieuw stappen ondernam om het wangedrag van K. aan te klagen.

Uit uw verklaringen komt ook naar voor dat u de tussenkomst van de Albanese autoriteiten wat K. betreft bij momenten als onvoldoende ervaarde. Zo gaf u aan dat u bij een verkrachting door K. eind november 2018 de politie inlichtte, maar dat K. een neef heeft die er werkt en dat u vermoedde dat K. de politie reeds ingelicht had (CGVS, p. 12). U stelt dat ze niets van wat u zei als waarheid aannamen en dat ze niets ondernamen (CGVS, p. 12). Toen uw wagen in brand gestoken werd - waarvan u ter staving overigens een attest van het directoraat ter preventie van brand en redding neerlegt, waaruit echter geenszins blijkt dat K. hier een aandeel zou hebben - kreeg u geen enkel papier van de politie en trad de politie helemaal niet op volgens u (CGVS, p. 14). Ook bij uw laatste poging tot aangifte tegen K. die u deed in april 2021 deed de politie niets (CGVS, p. 16), zo stelt u. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u het volgens u onvoldoende optreden van de politie niet heeft aangekaart (CGVS, p. 17). U ging nooit naar een ander politiekantoor als u zich in het ene kantoor niet geholpen voelde (CGVS, p. 17). Evenmin wendde u zich tot de Ombudsman (CGVS, p. 17). Er blijkt dan ook geenszins dat u alle beschermingsmogelijkheden die voor u voor handen waren heeft uitgeput.

In zoverre u doorheen uw verklaringen en in de mail met rechtzettingen van de advocaat aangaf dat K. kennissen had bij de politie en suggereerde dat dit ertoe leidde dat de politie wat u zei niet voor waarheid aannam en niets deed (CGVS, p. 12), dient vooreerst te worden vastgesteld dat u hierover slechts weinig overtuigende verklaringen aflegt. U stelt weliswaar dat K. een neef had die bij de politie was en dat hij M. L. heette, maar welke functie hij precies had, weet u niet (CGVS, p. 18). Gevraagd naar aanwijzingen waarom u dacht dat K. door zijn kennissen de werking van de politie zou kunnen beïnvloeden, zegt u geen bewijzen te hebben en zegt u slechts dat u dit denkt omdat hij uw man is geweest en omdat u weet hoe hij denkt en wat hij kan doen (CGVS, p. 18). Dit is op zich weinig concreet en overtuigt niet. Hoewel u stelt dat u ergens aangekaart heeft dat uw man via zijn kennissen de werking

van de politie kon beïnvloeden en meent dat u dit deed via de advocaat, legt u hier geen begin van bewijs van neer, ondanks dat hierop aangedrongen werd (CGVS, p. 19). Via welke instantie uw advocaat concreet aangekaart zou hebben dat K. via zijn kennissen de werking van de autoriteiten kon beïnvloeden is u niet bekend (CGVS, p. 19). Dit is weinig overtuigend. In zoverre u opwierp dat K. betaalde om zaken geseponeerd te krijgen (CGVS, p. 13), legt u ook geen begin van bewijs neer dat u ooit aangeklaagd zou hebben dat K. zich inmengde in dossiers (CGVS, p. 14). U maakt dan ook geenszins aannemelijk dat u daadwerkelijk alle rechtsmiddelen die u ter beschikking staan uitgeput heeft indien u daadwerkelijk meende dat K. de werking van de autoriteiten kon beïnvloeden op basis van zijn contacten en van betalingen.

Met betrekking tot de kwestie dat K. stappen ondernomen zou hebben om cannabis en wapens te planten in de eigendommen van uw familie, zoals aangehaald door uw advocaat in zijn mail van 12 april 2023, en zoals u toelicht tijdens het persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 11), kan aangestipt worden dat uit uw verklaringen en uit een door u neergelegd document (document 13) blijkt dat de zaak tegen uw vader uiteindelijk geseponeerd werd. De zaak tegen uw broers wordt nog steeds verder onderzocht zoals blijkt uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten (documenten 14 en 15). Met betrekking tot het feit dat u opwerpt dat K. het parket betaald zou hebben om het bestaan van opnames waarin duidelijk wordt dat K. betaalde om bedreigingen te uiten en aanvallen te doen te laten verwerpen (CGVS, p. 13) kan nog worden opgemerkt dat uit de door u neergelegde stukken blijkt dat het onderzoek van de strafzaak naar uw broers zal worden verder gezet en dat hierbij de opdracht gegeven wordt om verdere onderzoekshandelingen te stellen (documenten 14 en 15). Uit het vonnis van het hof van beroep in Floré d.d. 1 juni 2021 blijkt voorts dat uw broers hun verdenkingen ten opzichte van K. hebben kunnen aangeven en dat de zaak terugverwezen wordt en onderzoek net voortgezet zal worden omdat het parket nog een transcriptie dient te maken van de bewuste audio-opname (document 15). Voorts blijkt dat de rechtbank het van belang acht dat het parket overgaat tot het horen van de persoon die de opname mee maakte (document 15). Indien de autoriteiten uiteindelijk ten onrechte in het nadeel van uw broers zouden beslissen of indien er zich onregelmatigheden zouden voordoen met betrekking tot de geuite beschuldigingen naar K. en het verdere onderzoek van de audio-opname, blijkt dan ook uit niets dat jullie dit niet zouden kunnen aankaarten volgens de geijkte procedures.

Aangaande het feit dat sommige zaken onopgelost blijven, zoals dat uw vader in 2021 en 2022 twee keer benaderd werd en aangevallen werd door mensen met bivakmutsen - gebeurtenissen waarvan u overigens geen begin van bewijs neerlegt om deze aan te tonen - kan nog aangestipt worden dat uit het feit dat de daders niet gevat werden niet besloten kan worden dat de autoriteiten niet bereid of in staat zijn om op te treden. Uit uw verklaringen blijkt immers dat de daders niet geïdentificeerd konden worden omdat ze bivakmutsen droegen en auto's zonder nummerplaten gebruikten (CGVS, p. 13).

Dat K. een gewelddadig persoon is, zoals u wenst aan te tonen door de uitzending van het programma 'Stop' van de televisiezender 'Clan' dat gaat over een aanval van K. met een bijl tegen een ander persoon op 17 februari 2023, wordt door het CGVS niet betwijfeld (CGVS, p. 14). Dat uit deze video besloten kan worden dat de staat niet in staat is om K. te vervolgen en bescherming te bieden aan slachtoffers (CGVS, p. 14), kan echter niet gevolgd worden. Uit uw verklaringen over dit incident blijkt dat K. wel degelijk verhoord werd door de politie (CGVS, p. 14). Uit informatie betreffende de uitzending blijkt dat de classificatie van de verwondingen een belangrijk element is voor de daaropvolgende behandeling van de dader. Dat K. in eerste instantie mocht beschikken (CGVS, p. 14), betekent overigens niet per definitie dat hij op termijn geen gevolgen zal ondervinden. Eveneens blijkt dat de zaak nog onderzocht wordt. U bent overigens niet op de hoogte of het slachtoffer stappen ondernam om het naar zijn mening onvoldoende optreden van de politie aan te kaarten (CGVS, p. 14), waardoor evenmin besloten kan worden dat het slachtoffer in kwestie al zijn beschermingsmogelijkheden uitgeput heeft.

Gelet op het geheel aan voorgaande vaststellingen heeft u aldus geenszins aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen met uw partner (en zijn familie) geen beroep kan doen op de Albanese autoriteiten.

Volledigheidshalve kan nog aangestipt worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u een draagkrachtige, ondernemende vrouw bent die de steun van haar familie geniet. Zo werkte u van december 2020 tot december 2022 in het café van uw vader (CGVS, p. 4). U werd ook financieel gesteund door uw familie (CGVS, p. 4), met wie u nog contact onderhoudt (CGVS, p. 5, 6). Indien u in de toekomst nog problemen zou kennen kan dan ook aangenomen worden dat u in staat bent om het nodige te doen om bescherming in te roepen en dat u daarbij (opnieuw) ondersteund zal worden door uw familie.

De overige documenten die u neerlegt in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Aan uw identiteit en gezinssamenstelling, zoals aangetoond door uw identiteitskaart, uw paspoort en uw familiecertificaat wordt immers niet getwijfeld. Dat u een rijbewijs heeft, heeft geen uitstaans met uw eventuele problemen bij terugkeer naar Albanië. Met betrekking tot de documenten die u neerlegt en die betrekking hebben op het bekomen van het hoederecht van uw kinderen, met name een psychologisch beoordelingsrapport over de kinderen dat dateert van 2018 (kopie), een document inzake hoederecht over uw kinderen d.d. 13 september 2018 (origineel) en een definitieve beslissing over het hoederecht en het gezag over de kinderen d.d. 4 juni 2021 kan vastgesteld worden dat uw kinderen sinds 2019 onder uw hoede zijn (CGVS, p. 12) en dat uit niets blijkt dat u indien er zich problemen zouden voordoen op dat vlak niet opnieuw stappen zou kunnen ondernemen, zoals u eerder ook deed door een gerechtsdeurwaarder in te schakelen. De vaststellingen van de arts van Fedasil betreffende uw verwondingen en littekens, doen geen afbreuk aan bovenstaande beslissing. Er wordt immers niet getwijfeld aan het feit dat u verwondingen opliep omwille van K. Doch kan dit attest geen nieuw licht werpen op de vaststellingen dat u niet aannemelijk maakte dat u voor bescherming tegen K. niet opnieuw zou kunnen rekenen op de Albanese autoriteiten. Ook de mail met opmerkingen van uw advocaat d.d. 12 april 2023 met aanvullingen en correcties bij uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, kan voorgaande beslissing niet wijzigen. Deze aanvullingen en correcties werden immers aangenomen en er werd rekening mee gehouden bij bovenstaande beslissing.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.“

2. Verzoekschrift

Verzoekster voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 1A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 26 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het KB PR CGVS) en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift:

“1. Wat betreft de ingeroepen vrees

Overwegende dat de verzoekende partij duidelijk te kennen heeft gegeven dat zij niet terug naar Albanië kan gaan vanwege een vrees voor haar ex-echtgenoot, die haar in het verleden reeds meermaals op agressieve wijze belaagd heeft en haar in niet mis te verstane woorden bedreigd heeft.

Dat uit het uitvoerige feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing (stuk 1, pp. 1-2), duidelijk naar voren komt dat verzoekende partij gedurende jaren slachtoffer was van extreem huiselijk geweld door haar ex-echtgenoot;

Dat verzoekende partij, onder andere, aangevallen werd met een mes (gehoorverslag CGVS, pp. 8-9); dat haar neus gebroken werd (gehoorverslag CGVS, p. 9); dat zij door deze aanvallen in het ziekenhuis belandde; dat zij een miskraam had omwille van het ondergaan van slagen en schoppen (gehoorverslag CGVS, pp. 9-10); et cetera;

Dat verzoekende partij in het verleden weliswaar een beschermingsbevel tegen haar ex- echtgenoot verkreeg, met name op 18.04.2015, doch dat verzoekende partij zich genoodzaakt zag om naar haar gewelddadige ex-echtgenoot terug te keren om ervoor te zorgen dat deze laatste zijn woede niet zou botvieren op haar familieleden (gehoorverslag CGVS, p. 9);

Dat de ex-echtgenoot van verzoekende partij uiteindelijk op 25.12.2017 veroordeeld werd tot een gevangenisstraf, doch na slechts vijf maanden reeds terug op vrije voeten was, waarna de abusieve huiselijke situatie zich voortzette (gehoorverslag CGVS, p. 10);

Dat verzoekende partij op 29.05.2018 een tweede beschermingsbevel verkreeg en op 30.05.2018 een echtscheidingsprocedure opstartte (gehoorverslag CGVS, p. 11);

Dat verzoekende partij een derde beschermingsbevel verkreeg op 22.06.2018 (gehoorverslag CGVS, p. 11);

Dat de ex-echtgenoot van verzoekende partij haar kinderen onwettig bij zich hield gedurende acht maanden, beginnende vanaf de maand juni 2018 (gehoorverslag CGVS, p. 7. 11);

Dat verzoekende partij eveneens belaagd werd door haar ex-schoonmoeder, waartegen zij weliswaar een beschermingsbevel verkreeg op 05.11.2018 (gehoorverslag CGVS, p. 11);

Dat verzoekende partij nogmaals een beschermingsbevel verkreeg op 29.12.2018 (gehoorverslag CGVS, p. 12);

Dat verzoekende partij geen gehoor kreeg bij de politie, aangezien haar ex-echtgenoot contacten had bij de politie en hen op voorhand informeerde over de intenties van verzoekende partij om klacht in te dienen om haar verklaringen onderuit te halen (gehoorverslag CGVS, p. 18);

Dat verzoekende partij meermaals verkracht werd door haar ex-echtgenoot (In 2018 en In 2021) (gehoorverslag CGVS, pp. 11-12), waarbij haar ex-echtgenoot intieme foto's van verzoekende partij verspreidde in de stad van de tweede maal dat dit gebeurde;

Dat de ex-echtgenoot op 11.01.2019 nogmaals gearresteerd werd, ditmaal omdat hij de neus brak van een negenjarige, wat verder het extreem gewelddadige karakter van de ex- echtgenoot aantoont (gehoorverslag CGVS, p. 12);

Dat de ex-echtgenoot zowel verzoekende partij als de kinderen in niet mis te verstane woorden met de dood heeft bedreigd (gehoorverslag CGVS, p. 13);

Dat verzoekende partij in april 2021 een laatste maal getracht heeft aangifte te doen tegen haar ex-echtgenoot, maar dat men hier niet op inging (gehoorverslag CGVS, pp. 16-17);

Dat verzoekende partij vervolgens de moed opgaf, na jaren van misbruik en geweld ondergaan te hebben en tot de vaststelling gekomen te zijn dat al haar pogingen om bescherming van haar nationale autoriteiten te verkrijgen niets opleverden (zie onder andere gehoorverslag CGVS, pp. 17-18);

Dat immers, ondanks de beschermingsbevelen, de ex-echtgenoot Problemen bleef veroorzaken in haar dagelijkse leven en haar zelfs meermaals verkrachtte;

Dat verzoekende partij verklaarde dat, ondanks het feit dat zij haar ex-echtgenoot overal geblokkeerd had, hij probeerde om op allerlei manieren contact te zoeken met haar (en dus de uitgevaardigde beschermingsbevelen negeerde) en haar zelfs beneden aan haar appartementsgebouw opwachtte (gehoorverslag CGVS, p. 4);

Dat, wanneer verzoekende partij trachtte aan te geven dat de beschermingsbevelen genegeerd werden door haar ex-echtgenoot, er niets mee gedaan werd (gehoorverslag CGVS, P-18);

Dat verzoekende partij bovendien verschillende originele documenten, waaronder de verschillende beschermingsbevelen, heeft neergelegd ter staving van haar asielrelaas;

Dat er niet kan getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van verzoekende partij;

Dat verwerende partij dit zelf ook aanhaalt, aangezien zij stelt: [...]

Dat verwerende partij echter vorder opmerkt dat er geen bewijzen werden neergelegd door verzoekende partij van Problemen die zij gehad heeft met K. in de période na haar echtscheiding van 04.06.2021 en bijgevolg stelt dat dit doet vermoeden dat het zwaartepunt van de Problemen die verzoekende partij met haar ex-echtgenoot had zich mogelijks In het verleden bevinden en dat de Problemen minder actueel zouden zijn dan verzoekende partij laat uitschijnen;

Dat verzoekende partij nochtans klaarblijkelijk verklaard heeft dat zij de moed opgaf en geen klacht meer ging indienen, aangezien dit toch tot niets leidde en haar laatste poging in april 2021 zelfs in de wind werd geslagen (gehoorverslag CGVS, pp. 16-17);

Dat dit dan ook een logische verklaring is voor het feit dat er geen bewijzen werden neergelegd van de Problemen die zij gekend heeft met haar ex-echtgenoot in de laatste twee jaren voor haar vertrek uit Albanië;

Dat verzoekende partij bovendien meermaals verklaard heeft dat zij vaak geen attest of document afgeleverd kreeg wanneer zij zich tot de politie wendde om Problemen aan te kaarten (zie onder meer gehoorverslag CGVS, p. 16);

Dat de geloofwaardigheid van verzoekende partij reeds is komen vast te staan en men bijgevolg haar verklaringen omtrent deze période van de laatste twee jaren voor haar vertrek uit Albanië eveneens als geloofwaardig dient te bestempelen;

Dat documenten In ieder geval een ondersteunende bewijswaarde hebben in de asielpcedure en dat er aan de verklaringen van verzoekende partij meer waarde gehecht moet worden;

Dat het frappant is dat verwerende partij stelt verzoekende partij wel te geloven, maar dan toch een vermoeden uit alsof verzoekende partij zou liegen over wat haar is overkomen gedurende de laatste twee jaren van haar verblijf in Albanië;

Dat verzoekende partij bovendien op gedetailleerde wijze verklaringen heeft afgelegd omtrent de Problemen die zij gekend heeft nadat de echtscheiding voltrokken was, wat haar geloofwaardigheid eveneens ten goede komt (gehoorverslag CGVS, pp. 16-19);

Dat men aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel (zie infra) had moeten verlenen, aangezien haar geloofwaardigheid reeds vaststond;

Dat verzoekende partij voor het overige verwijst naar haar verklaringen ter zake;

Dat verzoekende partij ten slotte nog wenst te wijzen op haar kwetsbare situatie en van mening is dat verwerende partij te weinig rekening heeft gehouden met haar specifieke situatie en kwetsbaarheid bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming.

2. Wat betreft de bescherming door de Albanese autoriteiten

1.

Overwegende dat, met betrekking tot de mogelijkheid voor verzoekende partij om zich te beroepen op de bescherming geboden door de Albanese autoriteiten, verwerende partij stelt dat verzoekende partij niet heeft aangetoond dat zij hierop geen beroep zou kunnen doen bij een eventuele terugkeer naar Albanië;

Dat verwerende partij stelt dat er in Albanië verschillende maatregelen genomen werden om, onder andere, corruptie en georganiseerde misdaad te bestrijden, maar tegelijkertijd toegeeft dat er nog steeds hervormingen nodig zijn;

Dat verwerende partij deze standaardmotivatie reeds verschillende jaren bezigt, wat er op wijst dat er na al die jaren nog steeds hervormingen nodig zijn en doet vermoeden dat de verwezenlijkte stappen niet genoeg zijn om te kunnen spreken van een afdoende bescherming voor slachtoffers;

Dat verwerende partij, terecht, verwijst naar het feit dat de autoriteiten de plicht hebben om burgers te beschermen, doch dat deze verplichting geen resultaatsverbintenis inhoudt;

Dat dit echter niet wegneemt dat de gegeven bescherming wel degelijk afdoende en doeltreffend moet zijn, wat in casu niet het geval was;

Dat de bescherming immers een persoon moet kunnen behoeden voor het geweld en de vervolging en niet enkel en alleen kan bestaan uit het eventueel bestraffen wanneer de feiten zich reeds hebben voorgedaan;

Dat verzoekende partij van mening is dat er geen sprake is van de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade.

Overwegende dat verwerende partij vervolgens dieper ingaat op het fenomeen van huiselijk geweld en hierbij erkent dat dit in Albanië heden ten dage nog steeds een wijdverspreid probleem is;

Dat verwerende partij stelt dat er wel inspanningen geleverd werden door de Albanese autoriteiten om het fenomeen huiselijk geweld te bestrijden;

Dat verwerende partij ten slotte stelt dat uit de informatie blijkt dat de politie zou reageren naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, doch dat de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar is.

Overwegende dat men in het CEDOCA-rapport van 15 december 2022 kan lezen dat: [...]

Dat in een artikel, dat op 20.12.2022 op de website van Euractiv gepubliceerd werd, staat te lezen dat: [...]

Dat uit een schrijven van David Neale, advocaat in het Verenigd Koninkrijk, blijkt dat er wel degelijk een gebrek aan bescherming is in Albanië voor slachtoffers van huiselijk geweld: [...]

Dat dit alles toch enigszins getuigt van een aantal vraagtekens die kunnen geplaatst worden bij de effectiviteit van politiebescherming in het kader van huiselijk geweld in Albanië en dat men dus niet zonder meer kan besluiten dat er hieromtrent geen problemen zouden kunnen voordoen of dat verzoekende partij zich zonder problemen kan beroepen op bescherming van de nationale autoriteiten bij eventuele terugkeer;

Dat uit bovenstaande informatie duidelijk blijkt dat men niet zomaar kan aannemen dat een persoon, die zich in een situatie van huiselijk geweld verward ziet, zich kan beroepen op de bescherming van de

nationale autoriteiten. Verscheidene obstakels, maar voornamelijk de heersende corruptie (zie infra), staan hieraan in de weg.

2.

Overwegende dat verwerende partij lijkt van mening te zijn dat verzoekende partij niet op afdoende wijze heeft aangetoond waarom zij geen vertrouwen heeft in de politie en de Albanese autoriteiten;

Dat verzoekende partij nochtans van mening is dat zij op uitvoerige wijze heeft aangehaald waarom zij de politie en de Albanese autoriteiten niet vertrouwt;

Dat zij duidelijk verklaard heeft dat er opnames bestonden waarin haar ex-echtgenoot Personen de opdracht gaf om de vader en broers van verzoekende partij te belagen, doch deze opnames werden geweerd uit de rechtszaken omdat de ex-echtgenoot smeergeld had betaald (wat tevens wijst op de nog steeds wijdverspreide corruptie in Albanië) (gehoorverslag CG VS, p. 13-14);

Dat verzoekende partij eveneens haar vertrouwen in de politie verloor toen zij zag dat haar ex-echtgenoot zich zonder problemen kon voortbewegen in het politiestation, als iemand die er over voldoende kennis beschikt om met rust gelaten te worden (gehoorverslag CGVS, p. 14);

Dat de ex-echtgenoot van verzoekende partij bovendien, na betaling van zwijsgeld, reeds na twee maanden terug op vrije voeten was nadat hij de neus van een negenjarige had gebroken (gehoorverslag CGVS, p. 15), wat eveneens wijst op een van corruptie doordrenkt systeem en wat een verklaring is voor het gebrek aan vertrouwen van verzoekende partij In de nationale beschermingsmogelijkheden in Albanië;

Dat verzoekende partij eveneens verklaarde dat zij getracht heeft aan te kaarten dat zij vond dat haar ex-echtgenoot te snel vrijkwam na de eerste veroordeling tot gevangenisstraf voor huiselijk geweld, doch dat hier geen gehoor aan werd gegeven (gehoorverslag CGVS, p. 16), wat nogmaals een verklaring is voor haar gebrek aan vertrouwen in de Albanese beschermingsmogelijkheden;

Dat verzoekende partij letterlijk te horen kreeg van de politie dat zij zich niet meer met haar zouden bezighouden (gehoorverslag CGVS, p. 16);

Dat verzoekende partij erkent dat zij voorbeelden aanhaalde, alsook algemene informatie, doch dat dit wel degelijk ervoor gezorgd heeft dat zij persoonlijk geen vertrouwen heeft in de politie. Zij zag namelijk dat de politie in andere gevallen met betrekking tot haar ex-echtgenoot niet in staat was om personen te beschermen, bijgevolg zag zij niet in hoe het in haar persoonlijk geval anders zou verlopen (gehoorverslag CGVS, p. 3 en 14);

Dat verzoekende partij bovendien aangehaald heeft dat haar ex-echtgenoot persoonlijke kennis heeft binnen de politie, die haar ex-echtgenoot hielpen (gehoorverslag CGVS, p. 18);

Dat verzoekende partij ook wenst op te merken dat zelfs indien de politie optreedt tegen een vermoedelijke dader, dit geen enkele invloed heeft op de veiligheid van het slachtoffer. Immers het optreden van de politie komt in dat geval te laat. Bijgevolg is verzoekende partij er niet gerust in dat zij zou kunnen genieten van afdoende bescherming door de politie;

Dat verzoekende partij een videofragment heeft neergelegd, waarin een ander slachtoffer van haar ex-echtgenoot aan het woord is en klaarblijkelijk stelt dat hij aangifte deed tegen de staat omdat de politie deze persoon niet op correcte wijze hielp (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en 14);

Dat verzoekende partij tevens opmerkt dat zij geen weet heeft van zaken waarbij de politie er wel in geslaagd is om een bepaald persoon op afdoende wijze te beschermen en bijgevolg, voortgaande op wat zij wél weet, een vrees koestert en zich in haar ogen niet kan beroepen op afdoende bescherming door de politie;

Dat verzoekende partij bovendien uitdrukkelijk gesteld heeft dat zij een vrees koestert omwille van haar ex-echtgenoot, die nooit zal stoppen met haar te belagen en aan te vallen, ook al zouden de Albanese autoriteiten op afdoende wijze tussenkomen, quod non (gehoorverslag CGVS, p. 19);

Wat er ook van zij, dient men aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel te gunnen (zie infra).

3.

Overwegende dat er in Albanië nog steeds een hoge graad van corruptie heerst, wat de nodige Problemen met zich meebrengt voor een onderdaan om zich te kunnen beroepen op de bescherming van de nationale autoriteiten.

Dat een artikel gepubliceerd op de website van Euractiv stelt dat Albanië te kampen heeft met de hoogste graad van corruptie in de regio;

Dat het European Research Centre for Anti-corruption and State-building in niet mis te verstane woorden stelt: [...]

Dat ook in het landenrapport van 2022 van het U.S. Department of State het volgende vermeld wordt: [...]

Overwegende dat bovenstaande Informatie klaarblijkelijk aantoonde dat corruptie een heersend probleem is in Albanië en dat het bijgevolg niet vanzelfsprekend is dat men zich kan beroepen op de bescherming van de nationale autoriteiten in Albanië, dit in tegenstelling tot wat de tegenpartij beweert in de bestreden beslissing.

Dat deze graad van corruptie het gebrekkige vertrouwen van de onderdanen in de bescherming van hun nationale autoriteiten verantwoord, of op zijn minst kan verklaren, en dat men er niet zonder meer van kan uitgaan dat personen zich kunnen beroepen op deze bescherming.

3. Wat betreft het voordeel van twijfel

Indien Uw Raad zou besluiten dat er twijfel is omtrent de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker, past het te vermelden dat het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties meer bepaald het principe van het voordeel van de twijfel, als criterium voor het onderzoek van de beschermingsvraag weerhoudt

Zowel de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen als Uw Raad hebben reeds herhaaldelijk verduidelijkt dat zelfs wanneer de verklaringen van een verzoeker niet volstaan om alle opgemerkte incoherenties weg te nemen [...]

Reeds herhaalde keren werd geoordeeld dat zelfs indien een twijfel bestaat omtrent bepaalde omstandigheden in het relaas van een verzoeker, de ingeroepen vrees voldoende aannemelijk is teneinde de toepassing van het voordeel van de twijfel in hoofde van de verzoeker te rechtvaardigen.

Inderdaad, [...]

In die zin dient er een noodzakelijk evenwicht tot stand te komen tussen het vaststellen van de feiten en de evaluatie van de nood aan bescherming: [...]

Uw Raad heeft trouwens reeds de mogelijkheid gehad naar dit principe te verwijzen om te besluiten tot de geloofwaardigheid van het relaas van de verzoekers (zie titel van voorbeeld: RW, n° 28 972 dd. 23 juni 2009 ; RW, n° 18.937 dd. 20 november 2008, RW n° 27.489 dd. 19 mei 2009. Er werd eveneens reeds herhaaldelijk geoordeeld dat om te besluiten tot een nood aan bescherming het objectieve risico domineert over verklaringen van de asielaanvrager die soms onduidelijk zijn op bepaalde aspecten in zijn aanvraag). Uw Raad heeft reeds meermaals geoordeeld dat op grond van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, een verzoeker om internationale bescherming het voordeel van de twijfel wordt gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Het dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij in casu aan deze cumulatieve voorwaarden heeft voldaan en dat haar aldus het voordeel van de twijfel moet worden gegund.

Vooreerst heeft verzoekende partij een **oprechte inspanning geleverd om haar verzoek te staven**. Zo heeft zij talrijke (originels) documenten neergelegd ter ondersteuning van haar verzoek (stuk 1, pp. 2-3) en heeft zij op die manier haar specifieke situatie trachten te staven. Dit alles getuigt van een oprechte inspanning om haar verzoek te staven en te voldoen aan de op haar rustende medewerkingsplicht, met name het aanbrengen van alle feiten en relevante elementen opdat de Belgische asielinstanties na onderzoek een gemotiveerde beslissing kunnen nemen.

Op grond van het voorgaande kan worden besloten dat verzoekende partij eveneens **alle relevante elementen waarover zij beschikt heeft voorgelegd**.

Verzoekende partij heeft eveneens **verklaringen afgelegd die samenhangend en aannemelijk zijn en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar aanvraag**. Er is in casu immers sprake van een samenhangend en aannemelijk vluchtrelaas, zeker in het licht van het specifieke profiel van verzoekende partij en haar familiale achtergrond. Dit vluchtrelaas is bovendien niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar aanvraag, met name de wijdverspreide problematiek van huiselijk geweld en het gebrek aan nationale bescherming hiertegen in Albanië.

Verzoekende partij heeft tevens haar **verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend**. Het tegendeel wordt evenmin opgeworpen door verwerende partij in de bestreden beslissing.

Tot is eveneens vast komen te staan (zie supra) **dat verzoekende partij in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd**: in het licht van haar specifieke profiel en familiale achtergrond, de algemene situatie in Albanië omtrent slachtoffers van huiselijk geweld en de talrijke aannemelijke en samenhangende verklaringen die zij gedurende haar persoonlijk onderhoud heeft afgelegd, staat vast dat zij in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Op grond van de bovenstaande cumulatieve voorwaarden die door verzoekende partij vervuld zijn, dient haar dan ook het voordeel van de twijfel te worden gegund.

4. Conclusie

In het licht van bovenstaande elementen kan gesteld worden dat het CGVS de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 schendt.

De beslissing van de tegenpartij steunt op geen enkel stevig en onbetwistbaar argument zoals hierboven duidelijk werd gemaakt. Het element van de vrees in hoofde van verzoekende partij vanwege de situatie van huiselijk geweld en het gebrek aan bescherming hiertegen werd op onvoldoende wijze in beschouwing genomen.

Voorts werd er weinig of geen rekening gehouden met het kwetsbaar profiel van verzoekende partij.

De beslissing gaat te gemakkelijk uit van het principe van veilig land van herkomst om zich erop te kunnen beroepen door te stellen dat verzoekende partij de bescherming van de nationale autoriteiten kan invoeren, doch werd deze mogelijkheid niet op afdoende wijze onderzocht.

In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS ook het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen).

De motivatie van de bestreden beslissing is onvoldoende en de tegenpartij schendt dus ook de op haar rustende motivatieplicht overeenkomstig artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.”

3. De beoordeling

3.1. Verzoekster voert aan dat zij Albanië verliet omdat zij het slachtoffer was van huiselijk geweld en bedreigingen door haar ex-man.

3.2. De Raad stelt vast dat verzoekster een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal, waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”.*

Artikel 57/6/1, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, §3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Albanië werd bij koninklijk besluit van 10 juli 2023 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, vastgesteld als veilig land van herkomst. Voorheen was Albanië reeds bij koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet als veilig land van herkomst vastgesteld.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet verzoekster niet om aan te tonen dat er, wat haar betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoekster.

3.3. De formele motiveringsplicht, zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kan gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en is kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Bovendien blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster kennis heeft van de motieven van de bestreden beslissing, aangezien zij deze inhoudelijk bekritiseert. Derhalve is aan de voornaamste doelstelling van de uitdrukkelijke motiveringsplicht voldaan. De inhoudelijke kritiek, die verzoekster op de motieven uit, houdt in dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.4. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Het verzoek om internationale bescherming is kennelijk ongegrond, omdat:

(a) verzoekster geen bewijzen neerlegt van eventuele problemen met haar ex-man K. in de periode na haar echtscheiding op 4 juni 2021 waarbij dit doet vermoeden dat het zwaartepunt van de problemen die verzoekster had met K. zich mogelijk in het verleden bevinden en dat de problemen minder actueel zijn dan dat verzoekster laat uitschijnen;

(b) verzoekster er niet in slaagt aannemelijk te maken dat ze geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten;

(c) verzoekster niet alle nationale beschermingsmodaliteiten heeft uitgeput;

(d) er uit objectieve informatie blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen waarbij (i) de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen; (ii) in het geval dat de Albanese politie in particuliere gevallen haar werk niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen; (iii) er veel politieke wil is om de strijd tegen corruptie aan te gaan, ondanks dat er nog hervormingen nodig zijn; (iv) Albanië de afgelopen jaren verschillende maatregelen genomen heeft en succesvolle stappen gezet heeft om corruptie binnen de politie en justitie te bestrijden en (v) er naast de gewone rechtsgang ook onafhankelijke instellingen, een aantal ngo's en internationale mensenrechtenorganisaties zijn waartoe burgers zich kunnen wenden indien zij vinden dat hun rechten werden miskend;

(e) er uit objectieve informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden waarbij (i) er op wetgevend vlak verschillende positieve ontwikkelingen kunnen worden vastgesteld; (ii) politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training krijgen over huiselijk geweld en in alle gemeenten een coördinatiemechanisme aanwezig is; (iii) er één unieke, nationale hulplijn voor vrouwen die hulp zoeken tegen huiselijk geweld in het leven werd geroepen en voorzieningen zoals vluchthuizen, advies- en gezondheidscentra en centra voor juridische bijstand verder werden uitgebouwd; (iv) Albanië verschillende internationale verdragen heeft onderschreven en tevens een nationale strategie heeft ontwikkeld om huiselijk geweld drastisch te verminderen; (v) de Albanese overheid jaarlijks bewustmakingscampagnes organiseert die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht; (vi) de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar en (vii) blijkt dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties;

(f) het feit dat de Albanese autoriteiten in het verleden reeds meermaals optraden tegen K. en zijn familie in verzoeksters voordeel, een indicatie is dat ze dit, indien nodig, in de toekomst ook zullen doen waarbij (i) er verschillende beschermingsbevelen tegen K. werden uitgevaardigd en hij veroordeeld werd tot verschillende gevangenisstraffen omwille van het geweld tegenover verzoekster, haar familie en een minderjarige; (ii) verzoekster het hoederecht over haar kinderen verkreeg en door middel van een gerechtsdeurwaarder ervoor gezorgd heeft dat haar kinderen bij haar verblijven en (iii) uit de verklaringen

van verzoekster en het beschermingsbevel dat ze verkreeg tegenover haar schoonmoeder, blijkt dat de autoriteiten ook optreden tegen familieleden van K.;

(g) verzoeksters uitlating dat een beschermingsmaatregel op zich niet helpt, geenszins van die aard is dat hieruit een gebrek aan bescherming kan worden afgeleid, waarbij dit eens te meer blijkt uit het feit dat de Albanese autoriteiten in het verleden reeds overgingen tot het veroordelen van K. tot gevangenisstraffen;

(h) indien er werkelijk nog bijkomende aanvaringen tussen verzoekster en K. na april 2021 hadden plaatsgevonden, in het licht van de bevindingen betreffende het optreden van de Albanese autoriteiten in het verleden tegenover K., het allerminst aannemelijk is dat verzoekster niet opnieuw stappen ondernam om zijn wangedrag aan te klagen;

(i) er geenszins blijkt dat verzoekster alle beschermingsmogelijkheden die voorhanden waren heeft uitgeput, waarbij uit haar verklaringen blijkt dat ze niet heeft aangekaart dat de politie onvoldoende deed, nooit naar een ander politiekantoor is gegaan of zich tot de Ombudsman gewend heeft;

(j) verzoekster slechts weinig overtuigende verklaringen aflegt over de kennis die K. had bij de politie en de wijze waarop hij de werking van de politie kon beïnvloeden via zijn contacten en betalingen, waarbij verzoekster geenszins aannemelijk maakt dat ze daadwerkelijk alle rechtsmiddelen die ter beschikking stonden heeft uitgeput om dit aan te kaarten;

(k) uit verzoeksters verklaringen en de door haar neergelegde documenten blijkt dat de zaak tegen haar vader uiteindelijk geseponneerd werd en de zaak tegen haar broers verder onderzocht wordt, waarbij indien de autoriteiten uiteindelijk ten onrechte in het nadeel van verzoeksters broers zouden beslissen of indien er zich onregelmatigheden zouden voordoen met betrekking tot de geuite beschuldigingen naar K. en het verdere onderzoek van de audio-opname, niet blijkt dat verzoekster en haar familie dit niet zouden kunnen aankaarten volgens de geijkte procedures;

(l) uit het feit dat de ouders die verzoeksters vader hebben aangevallen niet gevat werden, niet kan besloten worden dat de autoriteiten niet bereid of in staat zijn om op te treden;

(m) uit de video neergelegd door verzoekster niet blijkt dat de autoriteiten niet in staat zijn om K. te vervolgen en bescherming te bieden aan slachtoffers;

(n) uit verzoeksters verklaringen blijkt dat ze een draagkrachtige, ondernemende vrouw is die de steun van haar familie geniet zodat indien verzoekster in de toekomst nog problemen zou hebben, kan worden aangenomen dat zij in staat is om bescherming in te roepen en dat zij daarbij ondersteund zal worden door haar familie.

3.6. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

3.7. De Raad stelt vast dat verzoekster er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

3.8. De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, alsook uit artikel 48/4 van deze wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren "*indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade*".

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet moet er niet alleen nationale bescherming zijn maar moet deze ook doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Nationale bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, pt. 44).

3.9. Uit de landeninformatie waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, meer bepaald de “COI Focus: Albanië Algemene situatie” van 15 december 2022, blijkt dat Albanië een beschermingssysteem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat alle Albanese burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben.

3.10. De Raad benadrukt verder dat de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn maar niet absoluut. De overheid dient geen bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt gezinszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

3.11. De Raad onderstreept dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat hervormingen nog steeds nodig zijn, onder meer om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, doch dit doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Uit deze informatie blijkt tevens dat indien de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen kunnen worden ondernomen om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen en dat wangedrag van politieagenten niet zonder meer wordt gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Tevens blijkt dat de laatste jaren in deze context verschillende concrete maatregelen op het terrein werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Ten slotte blijkt nog dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen heeft ondernomen om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden.

3.12. In de bestreden beslissing wordt verder ook specifiek ingegaan op de problematiek van huiselijk geweld:

*“Meer specifiek met betrekking tot het fenomeen van huiselijk geweld, erkent het Commissariaat-generaal erkent dit in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 december 2022**, beschikbaar op*

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20221215.pdf

*of <https://www.cgvs.be/nl>) en de **COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017**, beschikbaar*

op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf

of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen verschillende keren gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)rechtgenoot van het slachtoffer. De verbeteringen aan de Wet op maatregelen tegen geweld in familierelaties verzekeren verder dat vrouwen en meisjes die geweld ervaren ook onmiddellijk politiebescherming krijgen wanneer ze hiervan een melding doen, dat er opnieuw sprake is van preliminary protective orders en dat slachtoffers onmiddellijk (samen met de kinderen) in een shelter opgevangen worden. Voor het eerste beschermt de wet ook vrouwen zonder dat ze een formele band (huwelijks- of samenlevingscontract) met de dader hebben, zo ook werden nieuwe provisies opgenomen over de verwijdering van de dader uit de woning en werd er ingevolge deze vernieuwde wetgeving het initiatief genomen een speciale database te creëren die alle zaken die bij de rechtbanken hangende zijn samenbrengt en coördineert. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in alle gemeenten een coördinatiemechanisme (Referral Mechanism against Domestic Violence) aanwezig, waarbij verschillende lokale instellingen (politie, ngo's, gemeentediensten, school, gezondheidscentra) samen reageren op gedetecteerde gevallen van huiselijk geweld, wat ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Daarnaast werd ook één unieke, nationale hulplijn voor vrouwen die hulp zoeken tegen huiselijk geweld in het leven geroepen en werden voorzieningen zoals vluchthuizen, advies- en gezondheidscentra en centra voor juridische bijstand verder

uitgebouwd. Zo is er sprake van een nationaal centrum voor de behandeling van slachtoffers van huiselijk geweld en van het LILIUM Crisis Management Centre for sexual violence cases dat de klok rond gezondheidsbijstand verleent. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie voor – de huidige dateert van juni 2021 en beslaat de periode 2021-2030 – om huiselijk geweld drastisch te verminderen. In 2022 heeft Albanië tevens de International Labour Organisation Convention on Violence and Harassment in the World of Work onderschreven. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau Child Protection Units actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderhulplijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.”

De door verzoekster bijgebrachte informatie werpt hierop geenszins een ander licht en toont evenmin aan dat zij wegens de aard van haar problemen niet kan rekenen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten. Verzoekster beweert dat de commissaris-generaal al jaren gebruik maakt van een standaardmotivatie die doet vermoeden dat de verwezenlijkte stappen niet genoeg zijn om te kunnen spreken van voldoende bescherming voor slachtoffers van huiselijk geweld, doch zij laat geheel na om zelf informatie bij te brengen waaruit zou blijken dat de informatie van de commissaris-generaal waarop deze zich in de bestreden beslissing steunt niet (langer) correct zou zijn, en dat diens gevolgtrekkingen onjuist zouden zijn. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekster in haar verzoekschrift onder andere verwijst naar hetzelfde rapport als waarop de commissaris-generaal zijn beslissing steunt, namelijk de “COI Focus Albanië: Algemene situatie” van 15 december 2022.

3.13. Dat corruptie en huiselijk geweld in Albanië nog steeds wijdverspreide fenomenen zijn en dat er, onder meer op het vlak van de effectiviteit van de wetgeving en de beschermingsmaatregelen en van het vertrouwen in de Albanese autoriteiten, nog vooruitgang te boeken is, betreft een gegeven dat in de voormelde motivering en de landeninformatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geen afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten, zoals duidelijk en genoegzaam blijkt uit de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie en zoals door verzoekster op generlei wijze wordt ontkracht of weerlegd, redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming bieden en dat verzoekster zich toegang kan verschaffen tot dergelijke bescherming.

3.14. Het voorgaande vindt bovendien eveneens en duidelijk bevestiging in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 10 juli 2023 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3, van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Verdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming wordt geboden tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulementbeginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

3.15. Het is bijgevolg aan verzoekster om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Albanese overheden wendt om bescherming te vragen. Zij moet aantonen dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) wendt tot de Albanese overheid voor bescherming.

3.16. Zoals verzoekster in het verzoekschrift terecht opmerkt, worden haar problemen met en de vrees die zij koestert ten aanzien van haar ex-echtgenoot niet betwist. Aan die problematiek wordt door de Raad ook niet getwijfeld. Verzoekster slaagt er echter niet in *in concreto* aannemelijk te maken dat er in Albanië onvoldoende nationale bescherming voorhanden is. Waar verzoekster stelt dat zij geen klacht meer heeft ingediend na april 2021 omdat zij de moed had opgegeven aangezien haar klachten tot niets leidden en zij bij haar laatste klacht ook geen documenten meer kreeg, wijst de Raad erop dat dit geen afbreuk doet aan de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat eerdere klachten die zij heeft ingediend tegen haar ex-man K. wel degelijk behandeld zijn en geleid hebben tot verschillende contactverboden en zelfs een gevangenisstraf. Uit verzoeksters verklaringen blijkt bovendien dat ook in een andere zaak van geweldpleging door K. tegenover een minderjarige door de Albanese autoriteiten is opgetreden en haar ex-man veroordeeld werd tot een gevangenisstraf (zie NPO, p. 12). Aldus kan uit verzoeksters verklaringen niet worden afgeleid dat de lokale politie, wanneer zij hier beroep op deed, niet bereid, willig en bij machte was om tussen te komen en zulks effectief deed. Aangezien verzoeksters ex-echtgenoot haar blijkens haar verklaringen bleef bedreigen en zelfs verkrachtte, kon des te meer worden verwacht dat verzoekster die voortdurende bedreigingen en vrees voor verdere problemen en zelfs haar leven zou aankaarten en aanklagen bij de Albanese politiebureaus en justitiële instanties, te meer daar de Albanese autoriteiten haar al eerder hulp en bescherming hebben geboden en hebben opgetreden tegen haar ex-echtgenoot. Verzoekster haalt aan dat zelfs indien de politie optreedt tegen een vermoedelijke dader, dit geen invloed heeft op de veiligheid van het slachtoffer. Volgens haar treedt de politie altijd te laat op. In het geval dat verzoekster geen beroep meer zou willen doen op de politie omwille van deze reden kan er echter verwacht worden dat zij zich op z'n minst zou informeren over andere beschermingsmogelijkheden, zoals er verschillende zijn aangegeven in de bestreden beslissing, en hierop een beroep zou doen.

3.17. Verzoekster stelt vervolgens geen vertrouwen te hebben in de politie omdat ze zag dat haar ex-man zich zonder problemen kon voortbewegen in het politiekantoor en daar verschillende kennissen had waaronder zijn neef (zie NPO, p. 18). De Raad wijst erop dat verzoekster hier wisselende verklaringen over heeft afgelegd, wat doet twifelen aan haar geloofwaardigheid. Ter terechtzitting verklaarde verzoekster immers dat haar man zelf vroeger politieagent was, wat ze nooit heeft vermeld tijdens het persoonlijk onderhoud. Bovendien weet verzoekster zeer weinig te vertellen over de neef van haar ex-man waarvan zij verklaarde dat hij bij de politie werkte. Ze kent immers alleen zijn naam en weet niet welke functie hij binnen de politie zou uitoefenen (zie NPO, p. 18). Verzoekster kan bovendien geen enkel bewijs voorleggen hoe haar ex-man de werking van de politie beïnvloed zou hebben. Immers wanneer er gevraagd wordt of ze aanwijzingen heeft of een reden waarom zij denkt dat haar ex-man de politie beïnvloedde, verklaarde ze: *“De reden waarom ik zo denk is omdat hij ooit mijn man geweest is. Hij zat bij mij thuis. Ik weet hoe hij denkt en redeneert en wat hij kan doen.”* (zie NPO, p. 18). Hiermee toont verzoekster geenszins aan dat haar ex-man in staat was de werking van de politiediensten te beïnvloeden. Verzoekster haalde tijdens haar persoonlijk onderhoud nog aan dat ze via haar advocaat zou geprobeerd hebben de inmenging van haar man in de politiediensten aan te kaarten (zie NPO, p. 18-19). Verzoekster kan hier echter zeer weinig over vertellen. Zo kan ze niet antwoorden op de vraag via welke instantie haar advocaat dit zou hebben aangekaart (zie NPO, p. 19). Indien verzoekster dit werkelijk zou hebben aangekaart, kan er verwacht worden dat ze hier meer gedetailleerde verklaringen over zou kunnen afleggen.

3.18. Verzoekster haalt nog aan dat haar ex-echtgenoot, na betaling van zwijsgeld, reeds na twee maanden uit de gevangenis is vrijgelaten, na het breken van een neus van een minderjarige. Zij stelt dat zij reeds bij zijn eerste veroordeling geprobeerd heeft, aan te kaarten dat zij vond dat haar ex-man te snel vrijkwam, maar dat hier geen gehoor aan gegeven werd (zie NPO, p. 16). Er kan op worden gewezen dat verzoekster op geen enkele manier aantoont dat deze vervroegde vrijlating van K. een onregelmatigheid betreft in de Albanese rechtsprocedure. Wanneer hiernaar gevraagd werd door de *protection officer* verklaarde ze immers niet te weten waarom K. vervroegd de gevangenis had mogen verlaten (zie NPO, p. 15). Verzoekster gaat hiermee ook voorbij aan het feit dat haar ex-echtgenoot wel degelijk veroordeeld werd tot een gevangenisstraf en hier een deel van heeft moeten uitzitten en dat zij dus wel degelijk bescherming heeft gekregen van de Albanese autoriteiten.

3.19. Waar verzoekster nog stelt dat er opnames bestonden waarin haar ex-man te horen was terwijl hij de opdracht gaf om verzoeksters vader en broers te belagen en dat deze opnames werden geweerd uit de rechtszaken omdat haar ex-man smeergeld zou hebben betaald, wijst de Raad op de pertinente vaststellingen van de commissaris-generaal: *“Met betrekking tot het feit dat u opwerpt dat K. het parket betaald zou hebben om het bestaan van opnames waarin duidelijk wordt dat K. betaalde om bedreigingen te uiten en aanvallen te doen te laten verwerpen (CGVS, p. 13) kan nog worden opgemerkt dat uit de door u neergelegde stukken blijkt dat het onderzoek van de strafzaak naar uw broers zal worden verder gezet en dat hierbij de opdracht gegeven wordt om verdere onderzoekshandelingen te stellen (documenten 14 en 15). Uit het vonnis van het hof van beroep in Vlorë d.d. 1 juni 2021 blijkt voorts dat uw broers hun verdenkingen ten opzichte van K. hebben kunnen aangeven en dat de zaak terugverwezen wordt en onderzoek net voortgezet zal worden omdat het parket nog een transcriptie dient te maken van de bewuste audio-opname (document 15). Voorts blijkt dat de rechtbank het van belang acht dat het parket overgaat tot het horen van de persoon die de opname mee maakte (document 15).”* In tegenstelling tot wat verzoekster beweert in haar verzoekschrift werden deze opnames dus niet geweerd uit de rechtszaak omdat haar ex-man smeergeld zou hebben betaald, maar heeft een Albanese rechter beslist dat deze opnames opnieuw moet worden onderzocht.

3.20. Volgens verzoekster blijkt uit voorbeelden die zij heeft aangehaald dat ook in andere gevallen de autoriteiten niet in staat waren bescherming te bieden tegen haar ex-echtgenoot. Zij verwijst hierbij naar een videofragment dat ze heeft neergelegd waarin een ander slachtoffer van geweld van haar ex-man aan het woord wordt gelaten. Het andere slachtoffer zou klacht hebben ingediend tegen de staat omdat de politie hem niet correct zou hebben geholpen. Uit deze video blijkt duidelijk dat K. een gewelddadig persoon is. Dit staat hier ook niet ter discussie. Uit dit videofragment kan echter niet afgeleid worden dat de Albanese autoriteiten de slachtoffers niet zouden kunnen beschermen. De commissaris-generaal stelt hier op goede gronden vast: *“Uit uw verklaringen over dit incident blijkt dat K. wel degelijk verhoord werd door de politie (CGVS, p. 14). Uit informatie betreffende de uitzending blijkt dat de classificatie van de verwondingen een belangrijk element is voor de daaropvolgende behandeling van de dader. Dat K. in eerste instantie mocht beschikken (CGVS, p. 14), betekent overigens niet per definitie dat hij op termijn geen gevolgen zal ondervinden. Eveneens blijkt dat de zaak nog onderzocht wordt. U bent overigens niet op de hoogte of het slachtoffer stappen ondernam om het naar zijn mening onvoldoende optreden van de politie aan te kaarten (CGVS, p. 14), waardoor evenmin besloten kan worden dat het slachtoffer in kwestie al zijn beschermingsmogelijkheden uitgeput heeft.”* Bovendien blijkt uit verzoeksters verklaringen dat de Albanese autoriteiten wel degelijk hebben opgetreden tegen K. toen hij een minderjarige een gebroken neus bezorgde. K. werd toen veroordeeld tot een gevangenisstraf van twee maanden (zie NPO, p. 12). Zij kan dus niet volhouden dat ze geen weet heeft van zaken waarin de politie erin geslaagd is een slachtoffer op afdoende wijze te beschermen.

3.21. De Raad is tot slot van oordeel dat verzoekster met algemene beschouwingen en het verwijzen naar de algemene situatie in Albanië wat betreft huiselijk geweld en corruptie er niet in slaagt *in concreto* aan te tonen dat nationale bescherming in haar hoofde niet voldoende zou zijn. De Raad wijst er overigens nogmaals op dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat corruptie en huiselijk geweld in Albanië nog steeds wijdverspreide problemen zijn. Dat er in Albanië op het vlak van huiselijk geweld nog ruimte is voor verbetering in de gerechtelijke vervolging en de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties en dat er nog een aantal hervormingen nodig zijn, betreffen gegevens die in de voormelde motivering en de informatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening worden gebracht. Los van de vraag of bewustmakingscampagnes doeltreffend zijn en de vaststelling dat met de coronacrisis het huishoudelijk geweld gestegen is, blijkt uit de voorliggende landeninformatie genoegzaam dat er in Albanië de nodige stappen zijn gezet naar een betere bejegening van slachtoffers van huiselijk geweld. In de bestreden beslissing wordt immers erkend dat huiselijk geweld nog steeds een wijdverspreid fenomeen is in Albanië maar wordt tevens gesteld, geïllustreerd en gestaafd, onder verwijzing naar landeninformatie dat, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, de Albanese autoriteiten meer en meer aandacht besteden aan dit fenomeen en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Verzoekster maakt met een verwijzing naar algemene informatie, gelet ook op wat voorafgaat zoals het persoonlijke nalaten (na april 2021) de nationale beschermingsmogelijkheden te benutten, laat staan uit te putten, hoe dan ook geenszins *in concreto* aannemelijk dat zij persoonlijk, wat haar persoonlijke situatie en problemen betreft, met betrekking tot de problemen ingevolge huiselijk geweld geen beroep kan doen op de Albanese autoriteiten en dat deze niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar hiervoor hulp en/of bescherming te bieden. De Raad beklemt oortuigd dat een loutere verwijzing naar algemene rapporten en artikels niet volstaat om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat, of dat het hem of haar in het

land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

3.22. Uit niets blijkt derhalve en verzoekster maakt niet *in concreto* aannemelijk dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar met betrekking tot haar verklaarde problemen hulp en/of bescherming te bieden. Verzoekster toont derhalve niet aan dat het haar met betrekking tot de door haar ingeroepen problematiek aan nationale bescherming ontbreekt. Er liggen voorts geen overtuigende individuele omstandigheden voor die aannemelijk maken dat in verzoeksters geval geen redelijke overheidsbescherming voorhanden is of dat deze niet toegankelijk is.

3.23. De Raad stelt vast dat verzoekster zich voor het overige beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

3.24. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Albanië kan blijken. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoekster. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

4. De beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.1. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op haar vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon.

4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*". De Raad stelt vast dat verzoekster niet aantoonbaar dat er in Albanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het administratief dossier bevinden zich evenmin redenen om aan te nemen dat dit zo zou zijn.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoekster geen substantiële redenen opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoeksters verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

4.5. Waar verzoekster doorheen haar verzoekschrift nog verwijst naar verschillende arresten van de Raad dient te worden benadrukt dat de precedentenwerking niet wordt aanvaard in het Belgisch recht. Bovendien toont verzoekster niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van vernoemde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

4.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg verzoekster de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in de door haar gekozen Albanese taal. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeksters hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES